

Sala Petita

De l'1 d'octubre
al 14 de novembre
de 2010

Direcció

Manel Dueso

Mercè Aránega
Miquel Bonet
Llorenç González
Maria Rodríguez Soto
Xavier Ruano
Ernest Villegas

Itambé

Sira Andreu
Tomàs Culleré
Maribel Martínez
Sergi Misas
Conxita Sesé
Roser Vilajosana

**Teatre Nacional
de Catalunya**

www.tnc.cat

ADRIÀ GUAL

MISTERI DE DOLOR

Jordi Cruz - Teatre Nacional de Catalunya

Producció:
Teatre Nacional
de Catalunya

Un triangle de passions i traïció

Mariagna és una dona madura, atractiva i poc convencional, que es casa en segones núpcies amb Silvestre, un home molt més jove. La parella viu amb Mariagneta, la filla del primer matrimoni d'ella, una noia de vint-i-dos anys que manté una intensa relació d'amor-odi amb la seva mare. En un espai domèstic petit i claustrofòbic, s'encendran passions de conseqüències imprevisibles.

Artista de caràcter polifacètic que conrea el grafisme, les arts plàstiques, la poesia, el cinematògraf i, sobretot, el teatre, Adrià Gual (Barcelona 1872-1943) és el màxim exponent de la renovació de l'escena teatral catalana en el marc del moviment modernista. Convençut que el teatre és la síntesi de totes les arts, va fundar el Teatre Íntim el 1898 i va incentivar el teatre poètic i líric. *Misteri de dolor*, «drama de món», va ser escrit a París l'any 1902, i quan es va estrenar a Barcelona, a començament de 1904, va generar una forta controvèrsia.

Després de l'èxit de *Valentina*, *La Dama de Reus* i *El casament d'en Terregada*, el TNC continua apostant per la recuperació de clàssics catalans.

Misteri de dolor

Adrià Gual

Direcció Manel Dueso
Escenografia Sebastià Brosa
Vestuari Míriam Compte
Il·luminació David Bofarull
Música Bàrbara Granados
So Bàrbara Granados
Tomi Pérez Villalba
Caracterització Núria Lluell
Ajudanta de direcció Montse Garre
Ajudanta d'escenografia Elisenda Pérez
Construcció d'escenografia Taller d'escenografia Jordi Castells
Realització de vestuari Goretti-Sastreria Teatral

Repartiment

Mariagna Mercè Aránega
Mariagneta Maria Rodríguez Soto
Silvestre Ernest Villegas
Segimon Xavier Ruano
Noi Labast Llorenç González
Pere Malest Miquel Bonet
Dones i homes del poble Sira Andreu, Tomàs Culleré,
Maribel Martínez, Sergi Misas,
Conxita Sesé, Roser Vilajosana

Muntatge, assaigs i representacions:

Equips tècnics i de gestió del Teatre Nacional de Catalunya

Producció:

Teatre Nacional de Catalunya

És difícil explicar allò que no pertany a la raó. Allò que encén el cor i crema els llavis. Allò que no té aturador, com la metxa d'una bomba. I tot això és la llavor que creix amb certa desmesura a *Misteri de dolor*. I aquesta desmesura fa que els personatges, com en un bany de passió i de desig, es barallin amb el seu destí.

Quan vaig llegir *Misteri de dolor*, ja fa molts anys, recordo que em va impressionar molt, i encara ara ho fa. Em sembla una obra molt valenta en el moment en què va ser escrita (1904), i valenta sobretot per la manera com explica una història creant uns personatges abocats a viure sobre el foc, sigui flama o sigui brasa. Creació i destrucció alhora.

Mariagna, Mariagneta, Silvestre, Segimon... Aparentment aquietats en un món rural on tothom sap de tothom, on sortir-se del costum està mal vist, on les emocions bullen, amagades sota la pell fins que es fa inevitable l'explosió i llavors s'activa el volcà, tot és un terratrèmol, com la vida mateixa quan la deslliguem.

Hem desplaçat la història cap a 1967-1970 per aproximar-la a l'espectador, per fer més propers els esdeveniments. Això ha estat possible gràcies a la força del text, que no tan sols ho permet, sinó que ho demana. Hem volgut burxar rere cada paraula a la recerca d'allò irracional i intentar entendre-ho més enllà de la raó, més enllà del que se'ns mostra com a convencional. Un treball ben exigent, com sempre en el teatre, que no hauria estat possible sense l'entrega, l'entusiasme, la complicitat i la valentia de tot l'equip a qui agraeixo el gran esforç realitzat.

El que hem cuinat amb la recepta d'Adrià Gual ara està servit a l'escenari. Bon profit.

Manel Dueso

Misteri de dolor, una obra de síntesi

Misteri de dolor (redactada a París entre 1901 i 1902) és una de les obres dramàtiques més emblemàtiques i representatives del tombant de segle català. No només perquè la seva estrena (1904) va ser tot un èxit, sinó perquè, vist des d'una perspectiva actual, és un text que reuneix bona part de les tendències i els models propis del teatre modernista i els serveix en una síntesi brillant. Vegem-ho en detall.

En primer lloc, Adrià Gual intenta fer una *tragèdia moderna*; la qual cosa implica passar pel sedàs *meridional* el patró dramàtic, «gris i nebulós», establert per Ibsen i els autors del nord d'Europa. Al mateix temps, vol que aquesta tragèdia sigui *rural*, i per aconseguir-ho mira de superar tradicions encarcerades i produir «una obra dramàtica rural sense ruralismes» (evitant els estereotips bucòlics de la ruralia catalana i delimitant, a canvi, un espai teatral essencialment simbòlic i modern). Lligant totes dues coses, Gual combina el determinisme naturalista i el fatalisme dels tràgics grecs, i aconsegueix que la manifestació inquietant i agressiva del medi –el paisatge, l'hora del dia, la col·lectivitat amorfa i opressiva– pugui definir-se com a reverberació simbòlica d'un destí ineluctable. El tractament heroic dels personatges –acceptació del fat, capacitat emotiva, reconeixement de la culpa, assumptió del sofriment, expiació i sacrifici– ajudarà a conformar una representació ideal de la raça.

En segon lloc, Gual es remet a la idea d'un «teatre popular», concepte que ha anat desenvolupant en els anys precedents. La muntanya –per als modernistes, gresol de les essències de la pàtria– és també el bressol atàvic de la cançó popular. La cançó, doncs, pot vehicular la regeneració col·lectiva. Gual juga amb la «Cançó de Mariagneta», un poema enigmàtic carregat d'infinites possibilitats argumentals. I és que, d'acord amb l'estètica simbolista, l'autor prefereix partir d'un «estat d'ànim» ambigu que no pas d'una història tancada. La cançó proporciona el sentiment, apareix a l'interior del drama –cantada o taral·lejada en moments crucials– i s'estructura com a leitmotiv, és a dir, que intervé en les evolucions de la corba tensional de l'obra. En definitiva, la cançó esdevé un símbol.

En tercer lloc, tal com acabem d'apuntar, Gual explora en les possibilitats de construcció del «drama íntim» de base simbolista. Juga, doncs, amb el contrast entre el dit i el no-dit i potenciarà la suggestió del públic. Segons el model establert per ell mateix a *Silenci* (1898), cal que l'audiència tingui intuïcions d'entrada sobre què turmenta els personatges: que es faci preguntes i construeixi hipòtesis. Però mai no haurà d'accedir a la satisfacció d'un reconeixement complet. Tot i que a *Misteri de dolor* el conflicte accedeix a la superfície nítidament, la dualitat constant entre el desig i el deure, l'instint i la raó, fa que els tres protagonistes, tractats amb una gran complexitat psicològica, ens ocultin i s'ocultin sentiments durant tota l'acció. Gual, doncs, supera la concepció *estàtica* del drama maeterlinckià –respecta el seu valor atmosfèric,

però fa que hi esclatin els conflictes– i, al mateix temps, tot potenciant el joc entre ocultació i presència, parlaments i silencis, allibera l'esquema psicologista ibsenià de les llargues explicacions retrospectives (tret de casos puntuals).

En quart i darrer lloc, Gual té present el model guimeranià, sobretot *Terra baixa*.

En aquesta obra, trobem el simbolisme essencial del medi, la presentació –per bé que molt exterioritzada– del drama íntim i també una certa idea de destí.

Però és a nivell argumental que la referència es fa evident. Això es pot resseguir sobretot a *Misteri de dolor* (film), que Gual roda el 1914 (per exemple, Silvestre és, com Manelic, un pastor que viu allunyat dels homes dalt d'una muntanya, on té cura de les ovelles del noi Labast –un nou Sebastià–; hi ha un ermità, Tomàs, que persuadeix Silvestre de baixar a la plana; hi ha la baralla i la famosa ferida a la mà causada per arma blanca, l'escena de la cura, etc.)

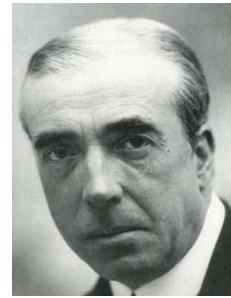
Comptat i debatut, *Misteri de dolor* té la gran virtut de respondre als interessos estètics del moment, de fer-los compatibles en un mateix text i en funció d'un ideari artístic i, *last but not least*, d'aconseguir un producte popular –en podríem dir comercial– perfectament rendible. És a dir, té la gran virtut de construir tradició; cosa que fins ara, la producció escènica modernista només havia aconseguit amb comptagotes.

Carles Batlle

Setembre 2010

Adrià Gual

Adrià Gual va ser el gran renovador de l'escena catalana. Pintor, grafista, poeta, narrador, autor teatral, director d'escena i creador del Teatre Íntim, la seva figura ha estat un autèntic referent en la voluntat renovadora del teatre a Catalunya. No és casualitat que el 1960 Maria Aurèlia Capmany i Ricard Salvat triessin el seu nom com a símbol en crear l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual (EADAG) i que un dels muntatges emblemàtics d'aquesta escola (a través de la Companyia Adrià Gual) fos l'espectacle *Adrià Gual i la seva època* (1967).

I, encara, que la sala gran de l'Institut del Teatre porti, des de 1988, el seu nom. I és que Adrià Gual, com a artista polifacètic, personifica els ideals de renovació d'un moviment renovador, el Modernisme. És, però, també, un exponent de les dificultats amb què topaven aquests ideals. Perquè, per a Gual, l'artista és un ésser hipersensible, capaç de captar, d'intuir, l'ignorat, l'invisible; la seva missió és mostrar-ho als homes. Encara molt jove (havia nascut a Barcelona el 1872 i hi morí el 1943), Gual va assistir a la Festa Modernista de Sitges del 1893, en la qual Rusiñol i els seus amics van posar en escena *La Intrusa*, de Maurice Maeterlinck, en traducció de Pompeu Fabra, una peça simbolista que va representar l'inici d'un canvi estètic radical en relació amb els corrents vuitcentistes i, més en concret, amb el realisme. Gual en va sortir profundament afectat, tant per l'obra com pel discurs que va fer-hi Rusiñol, en el qual presentava Maeterlinck com el model de l'artista reformador.

«*Le poète ajoute à la vie ordinaire un je ne sais quoi qui est le secret des poètes*», va afirmar Maeterlinck a *Le tragique quotidien*. Afegia, Maeterlinck, que la funció del teatre era «fer veure» més enllà de les aparences que capten els sentits, portar els homes a l'experiència de l'inconegut perquè és allí, en l'inconegut, on hi ha l'autèntica realitat, les forces que dominen l'home, l'espai de la tragèdia. No es tracta d'exhumar una veritat (com seria l'objectiu del realisme) sinó de proporcionar una experiència artística basada en la sensibilitat perquè l'inconegut, l'invisible, que mou els fils de les nostres vides, només es pot intuir, mai entendre. D'aquí ve la importància del teatre, d'un nou teatre que ha posar en joc sentits i sensibilitats per portar l'espectador a una experiència d'ordre gairebé metafísic, religiós. Gual s'hi va llençar amb cos i ànima i les seves primeres obres, com *Nocturn. Andante morat* (1896), *Silenci* (1898), *Blancaflor* (1900) i *La culpable* (1900), mostren un entusiasme, una fe, que van fer encara més dolorosa la successió de fracassos en què va acabar aquesta primera experiència: Adrià Gual va ser, en els darrers anys del segle XIX, una de les persones més satiritzades i parodiades. Per què? Topava, probablement, amb una tradició teatral carregada de vicis massa arrelats i topava, també, amb una mentalitat de menestralia, abocada a la paròdia i al riure gras, aquella que Rusiñol, Maragall i els modernistes en general no es cansarien de denunciar. A més, per part seva, actuava amb una ingenuïtat de neòfit que facilitava el xoc. Res d'això, però, treu mèrits al lluitador, al renovador i, en darrer terme, al creador, el 1898, del Teatre Íntim i, el 1913, de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic.

Jordi Castellanos

Adrià Gual

Cronologia

1872. Neix a Barcelona. Fill de Joan Gual, propietari d'un taller de litografia, va rebre del seu pare les primeres orientacions artístiques.

1888. Estudis de dibuix i pintura a l'acadèmia de Pere Borell.

1891. Escriu els primers textos teatrals. Entre ells el monòleg, *Oh, Estrella!*, estrenat el 1892.

1893. Assisteix a la Festa Modernista de Sitges, en la qual s'estrena *La Intrusa*, de Maeterlinck, que l'influirà decisivament. Membre de la Colla del Safrà, amb altres pintors com Isidre Nonell, Joaquim Mir i Ricard Canals.

1896. Publica, amb disseny i il·lustracions pròpies, *Nocturn. Andante morat*, que inclou una «Teoria escènica», plasmació de les teories wagnerianes i simbolistes. Participa, amb la pintura simbolista *La música*, en la II Exposició General de Belles Arts de Barcelona.

1897. Escriu *Blancaflor. Cant popular harmonitzat per a l'escena*, que estrena el 1899 i que publica, amb textos explicatius, el 1904. Pinta *La rosada*, una de les seves teles més conegudes. Participa en la revista *Luz* (1897-1898).

1898. Funda el Teatre Íntim, que inicia l'activitat amb l'estrena de la seva obra *Silenci*, publicada aquest mateix any, i amb *Ifigènia a Tàurida*, de Goethe, en traducció en vers de Joan Maragall, als Jardins del Laberint d'Horta. Portada de la revista *Catalònia*.

1899. Publica *Llibre d'hores*, un volum de prosa poètica. Estrena *La culpable*.

1900. Escriu *L'emigrant* (publicat el 1901), *L'estudiant de Vic*, *La presó de Lleida* (estrenat i publicat el 1906). Posa en escena, al Teatre Íntim, *Espectres*, d'Ibsen.

1901. Realitza nombroses activitats com a il·lustrador. Marxa a París, on serà proposat per a la direcció d'obres espanyoles al Théâtre des Latins de París, fundat per Van Weber. Escriu *Camí d'Orient*, tragèdia moderna en cinc actes.

1902. Escriu *Misteri de dolor*, entre el 6 i el 17 de maig, abans de tornar de París. L'obra s'estrenarà i es publicarà el 1904. Publica a *Juventut* les seves il·lustracions per a *L'Atlàntida*, de Verdaguer. Inicia una etapa d'intensa activitat del Teatre Íntim, amb obres de Sòfocles, Molière, Beaumarchais, Goethe, Ibsen, Benavente, Hauptmann, Guimerà, Shakespeare i altres.

1904. Escriu *La fi de Tomàs Reynald*, estrenada i publicada el 1905. Es casa amb Dolors de Sojo. Col·labora en els Espectacles i Audicions Graner, a la Sala Mercès i posteriorment al Teatre Principal.

1906. Estrena, al Teatre Romea, la comèdia *Els pobres menestrals*, publicada el 1908.

1907. Dissenya el cartell de la V Exposició Internacional d'Art de Barcelona. Portada de la revista *Brand*. El Teatre Íntim estrena obres de Jules Rénard, D'Annunzio, Henry Arthur Jones i Hauptmann.

1908. Creació de la Nova Empresa de Teatre Català, al Teatre Novetats (temporada 1908/1909). Hi dirigeix obres de Shakespeare, Pin i Soler, Rusiñol, Puig i Ferrer, Bernard Shaw, Apel·les Mestres, Ignasi Iglésias, Rafael Marquina i altres. Entre elles, la seva obra *La pobra Berta* (publicada el 1909). Il·lustra l'edició de l'Associació Wagneriana de *Salomé*, d'Oscar Wilde, en traducció de Joaquim Pena.

1910. Escenificació, a Figueres, de *Canigó*, de Jacint Verdaguer, adaptat per Josep Carner. Publica *Donzell qui cerca muller*.

1911. Estrena *Jordi Flama*, teatre per a infants, al Teatre Romea (publicat el mateix any). Publica *Les orientacions. Estudi d'actualitat teatral catalana*, conferència.

1912. Publica *Arlequí vividor*.

1913. Inauguració de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic de la Diputació de Barcelona. Viatja a França, Bèlgica, Anglaterra i Alemanya. Fundació de l'empresa cinematogràfica Barcinógrafo. Fins al 1916, realitza una intensa activitat en el camp del cinema.

1914. Crea el Teatre Auditòrium (fins aleshores teatre del Cercle de Propietaris de Gràcia) on havien les confluïr les sessions del Teatre Íntim amb les activitats de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic en el que anomenava Sessions d'Estudi. Hi representa, entre moltes altres, la seva obra *La comèdia extraordinària de l'home que va perdre el temps*.

1917. Estrena *Hores d'amor i de tristesa* (publicada el 1918). Organitza, a l'Escola d'Art Dramàtic, la trilogia «Molière i la farsa dels metges».

1918. Estrena *Fígaro o la dama que s'avorria*. Organitza, a l'Escola d'Art Dramàtic, el cicle «La comèdia durant la divuitena centúria», amb peces de Voltaire, Lesage, Sheridan, Marivaux, Goldoni i Goethe.

1920. Organitza el cicle «Trilogia de l'amor», amb peces de Silvio Pellico, Shakespeare i Wagner. Impulsa un concurs per a un projecte arquitectònic del Teatre de la Ciutat.

1921. Director de la pàgina de Teatre de *La Veu de Catalunya* (fins al 1927).

1922. Commemoració del tricentenari de Molière amb les representacions de *L'avar* i *El misantrop*, en sessions gratuïtes al Teatre Romea. Estrena *Matilde d'Anglaterra*, de Ferran Soldevila, al teatre Eldorado.

1923. Conferència *Hacia un teatro nuevo* a l'Ateneo de Madrid, que provoca l'intent, per part de Cipriano Rivas Cherif, d'organitzar un Teatro Íntimo a la capital espanyola.

1925. Rep, a París, un homenatge organitzat per la revista *Comoedia*. Hi fa amistat amb Firmin Gémier, Louis Jouvet i el matrimoni Pitoëff. Escriu *La filla del marxant*, drama popular amb música d'Eduard Toldrà.

1926. La represa del Teatre Íntim pren força al Coliseum Pompeia, amb estrenes fins al 1927, d'obres de Molière, Maragall, Hauptmann, De Musset, Pirandello, Vanderbrek i Alart, Txèkhov, Paul Avort, Robrenyo, Pitarra, Marivaux, Casas de Muller, Goethe i algunes de seves.

1927. Darrera temporada del Teatre Íntim, al Romea, amb obres d'Ibsen, Karel Capek, Guimerà, Camprodon, Hans Sachs i Dumas fill.

1929. L'Escola Catalana d'Art Dramàtic organitza el III Congrés Internacional de Teatre, patrocinat per la Société Universel du Théâtre. Estrena de *La mentidera*, al Teatre Romea.

1931. Publica a *Las Noticias* una columna amb el títol de «Teatràlia».

1934. Dimiteix com a director de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, que passarà a denominar-se Institució del Teatre. Dirigeix, al Liceu, l'òpera *El cavaller de la rosa*, d'Hugo von Hofmannsthal i Richard Strauss.

1939. *El camí*, obra estrenada en sessió privada per Enric Borràs i Mercè Nicolau.

1943. Mor a Barcelona a causa d'una malaltia pulmonar.

Més informació a:

<http://www.escriptors.cat/autors/guala>

Manel Dueso

Direcció

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona.
Membre fundador de la Sala Beckett. Professor d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona, el Col·legi del Teatre, l'escola Eòlia, l'Escac, etc.

Com a autor:

A més d'actor i director, ha desenvolupat una trajectòria com a autor teatral, amb obres com: *Strong*, *L'encant de les nenes*, *Maria*, *Hedda*, *Júlia*, *Ofèlia*, *6,21*, *Terminal*, *Fortuna accidental*, *Ahmed*, *Matem els homes*, *Viatge a la tercera edat*, *Melinda on the rocks*, *Estrip-tis*, *Platón ha muerto*, *Sara y Simón*, *Travis*, *Purses i Lilit*, *Bolero, bolero*, *Per a no res*, etc.

També ha fet de guionista de televisió i ràdio: *El cor de la ciutat*, *Premis Max*, *Fes Flash*, etc.

Com a actor:

Teatre. Entre els seus darrers treballs podem destacar: *La ruta blava* de Josep Maria de Sagarra. Adaptació de Pablo Ley. Dir. Josep Galindo. Teatre Romea. Grec 2009; *Dublin Carol* de Connor McPherson. Dir. Manel Dueso. Sala Beckett; *El dia del profeta* de Joan Brossa. Dir. Rosa novell. TNC Sala Petita; *Saló Primavera* de Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso. Dir. Lurdes Barba. Sala Muntaner; *En Pólvara* d'Àngel Guimerà. Dir. Sergi Belbel. TNC Sala Gran; *L'agressor* de Thomas Jonigk. Dir. Carme Portacelli. FEI. Nau Ivanov; *L'hort dels cirerers* d'Anton Txèkhov. Dir. Lluís Pasqual. Teatre Lliure.

Televisió. Entre d'altres, ha participat a les sèries: *La Riera*, *¿Hay alguien ahí?*, *Infidels*, *Les veus del Pamano*, *Mar de fons*, *El cor de la ciutat*, *El comisario*, *Laberint d'ombres*. *Nissaga de poder*, *Sitges*, *Rosa*, *Estació d'enllaç*, *Secrets de família*, i les tv-movies *La ratjada* i *El Premi*.

Com a director:

Teatre. Destaquen els següents treballs: *Dublin Carol* de Connor McPherson. Sala Beckett; *Genet- les criades* de Jean Genet. Sala Muntaner i Teatro de la Abadía de Madrid; *Benefactors* de Michael Frayn. Sala Muntaner. Grec 2008; *Anitta Split* de Josep Julien. Villarroel Teatre. Grec 2006; *El presoner de la segona avinguda* de Neil Simon. Villarroel Teatre; *El beso de la mujer araña* de Manuel Puig. Teatre Romea. Teatro Muñoz Seca; *Fortuna accidental* de Manel Dueso. Teatre Villarroel; *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant* de R.W. Fassbinder. Sala Muntaner; *Como en las mejores familias* de Jean-Pierre Bacri i Agnès Jaoui. Teatre Marquina (Madrid) i Teatre Romea; *J.R.S.* de dotze anys d'Octavi Egea. Teatre Romea; *Vermell, negre i ignorant* d'Edward Bond. Sitges Teatre Internacional. Grec 2003; *Tempesta de neu* de Manel Veiga. Sala Muntaner; *Matem els homes* de Manel Dueso. Sala Muntaner; *Estiu* d'Edward Bond. TNC Sala Petita; *Restes humanes sense identificar i l'autèntica naturalesa de l'amor* de B. Frasser. Mercat de les Flors; *Un tramvia anomenat desig* de T. Williams. Teatre Romea; *Melosa Fel* de Lluís Anton Baulenas. Sala Muntaner; *La presa* de Connor McPherson. Teatre Romea; *Melinda on the rocks* de Manel Dueso. Sala

Muntaner; *Estrip-tis* de Manel Dueso. Sala Muntaner; *Sara i Simón* de Manel Dueso. Sala Muntaner i Mercat de les Flors. Grec 1996; *Travis, Purses i Lilit* de Manel Dueso. Fira de Tàrraga i Sala Beckett; *Per a no res* de Manel Dueso. Sala Beckett.

Altres. També s'ha encarregat de la direcció d'actors a *Operación Malaya*, minisèrie de Manuel Huerga, i a les pel·lícules *Eva*, de Kike Maillo, i *SALVADOR*, *Puig Antich* de Manuel Huerga;

Premis

8 nominacions als premis Butaca.

Premi Teatre Metropol de Tarragona a la millor direcció per *Un tramvia anomenat desig*.

Premi de la Crítica de Barcelona la millor direcció la temporada 1999/2000 per *La presa* de Connor McPherson.

Premi de poesia Vila de Sant Boi 1988.

Premi de la crítica de Barcelona per *Sara i Simón* i *Platón ha muerto*, com a millors textos de la temporada 1996.

Menció especial d'interpretació per *Ñaque o de piojos y actores* de José Sanchis Sinisterra al festival Internacional d'El Paso.

Sebastià Brosa

Escenografia

Estudis de disseny d'interiors a l'escola EINA, i d'escenografia a l'Institut del Teatre.

Espectacles destacats:

- *Lluny de Nuuk* de Pere Riera. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *El uno y el otro* de Rafael Campos. Dir. Joan Ollé. Teatro Arbolé. Zaragoza. 2010
- *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *M de Mortal* de Carles Mallol. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *El casament d'en Terregada* de Juli Vallmitjana. Dir. Joan Castells. TNC Sala Petita. 2009
- *El jardí dels cinc arbres*. A partir de textos de Salvador Espriu. Dir. Joan Ollé. Temporada Alta. TNC. 2009
- *Present vulnerable*. Cia. Raravis. Andrés Corchero-Rosa Muñoz. TNC Sala Petita. 2009
- *Trueta* d'Àngels Aymar. Dir. Àngels Aymar. TNC Sala Tallers. 2009
- *Dublín Carol* de Connor Mcpherson. Dir. Manel Dueso. Sala Beckett. 2008
- *Entremès de dos estudiants*. Dir. Iban Beltran. Auditori Sant Francesc. 11a fira de la Mediterrània. Manresa. 2008
- *El Ángel exterminador* de Luis Buñuel. Dir. Joan Ollé. Teatre Grec / Palacio de Congresos Expo Zaragoza. 2008
- *NøN. Una parella jove busca pis a Barcelona* de Marc Rosich. Dir. Antonio Calvo. Sala Beckett. 2008

- *Un fill, un llibre, un arbre* de Jordi Silva. Dir. Antonio Calvo. TNC Sala Tallers. 2008
- *Una mujer en transparencia* d'Eva Hibernia. Dir. Eva Hibernia. TNC Sala Tallers. 2008
- *Garrick* d'El Tricicle. 2007
- *Party line* de Marc Rosich. Dir. Andrea Segura. Sala Beckett. 2007
- *Molta Aigua* de Carles Mallol. Dir. Víctor Muñoz i Calafell. Sala Beckett. 2007
- *Soldados de Salamina*. Dir. Joan Ollé. Teatre Romea. 2007
- *En defensa dels mosquits albins* de Mercè Sàrrias. Dir. Carol López. TNC Projecte T6. 2007
- *El jardí abandonat* de Santiago Rusiñol. Dir. Francesc Nel·lo. Espai Escènic Joan Brossa. 2007
- *Party line* de Marc Rosich. Dir. Andrea Segura. El Teatret. Festival LOLA d'Esparraguera. Novembre 2006
- *Vells temps* de Harold Pinter. Dir. Rosa Novell. Sala Beckett. Festival Grec 06
- *Last chance (última oportunitat)*. Direcció i dramatúrgia de Carol López. Teatre Bartrina Reus. Espai Lliure. 2006
- *L'home coixí* de Martin MacDonagh. Dir. Victor Muñoz. Teatre Estudi. 2006
- Escenografia conjuntament amb Bibiana Puigdefàbregas a l'obra *European House. Pròleg d'un Hamlet sense paraules*. Dir. Àlex Rigola. Cia Teatre Lliure. Al teatre de Salt. Girona. Temporada Alta 2005. Premi Butaca 2007
- Ajudant d'escenografia a les obres *Ricard III* de William Shakespeare. Dir. Àlex Rigola. Escenografia: Bibiana Puigdefàbregas. Al Claustro de los Dominicos. 28è Festival de Teatro de Almagro. 2005
- Dramatúrgia, direcció i escenografia, conjuntament amb Iban Beltran, a l'obra (*instant*). Area Tangent. 2005
- *L'escorxador. [Elsinore 1601]* d'Albert Munt. Dir. Marta Gil Polo. Il·luminació conjuntament amb Isabel Franco. Espai Escènic Joan Brossa. 2004
- Escenografia, vestuari i il·luminació, a l'obra *Contes estigis o el cabaret dels morts* d'Albert Mestres. Dir. Iban Beltran. Estrenada al Teatre Estudi. Sala Muntaner. 2004
- Ajudant d'escenografia a l'obra *Santa Joana dels escorxadors* de Bertolt Brecht. Dir. Àlex Rigola. Escenografia: Bibiana Puigdefàbregas. Al teatre Grec. Festival Grec 2004
- Ajudant d'escenografia a l'obra *Maria Rosa* d'Àngel Guimerà. Dir. Àngel Alonso. Escenografia: Isidre Prunés. TNC Sala Gran 2004
- Ajudant d'escenografia a l'obra *Glengarry Glen Ross* de David Mamet. Dir. Àlex Rigola. Escenografia: Bibiana Puigdefàbregas. Teatre Lliure Sala Fabià Puigserver 2003

Dissenyador gràfic i il·lustrador accidental.

Míriam Compte

Vestuari

Diplomada en Disseny de Vestuari per a l'Espectacle i la Comunicació Social per l'Escola d'Arts i Tècniques de la Moda i per la Generalitat de Catalunya. Bachelor of Arts with Honours (First Division) per la Universitat de Southampton.

Principals treballs més recents:

- *Pel davant i pel darrera* de Michael Frayn. Dir. Alexander Herold. Teatre Borràs. 2010
- *Nô* de Yukio Mishima. Dir. Joan Ollé. Mercat de les Flors. Grec 2010
- *El uno y el otro* de Rafael Campos. Dir. Joan Ollé. Teatro Arbolé. Zaragoza. 2010
- *El Cafè* de Goldoni. Dir. Joan Ollé. Teatre Romea. 2010
- *Kvecht* de Steven Berkoff. Dir. Pep Pla. CAET i Sala Muntaner. 2010
- *Aquí s'aprèn poca cosa*. Adaptació teatral de la novel·la *Jakob von Gunten*, de Robert Walser, de Toni Casares. Sala Beckett. 2009
- *El jardí dels cinc arbres*. A partir de textos de Salvador Espriu. Dir. Joan Ollé. Temporada Alta. TNC. 2009
- *El quadern gris* de Josep Pla. Dir. Joan Ollé. Grec 2009
- *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand. Dir. Pep Pla. El Cellar d'Espectacles de Lleida. 2008
- *Les criades* de Jean Genet. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2008
- *El àngel exterminador* de Luis Buñuel. Dir. Joan Ollé. Grec 2008
- *Benefactors* de Michael Frayn. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2008
- *Ivonne, princesa de Borgonya* de Gombrowicz. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2008
- *L'home, la bèstia i la virtut* de Luigi Pirandello. Dir. Pep Pla. CAET-TNC. Sala Petita. 2008
- *L'home, la dona i l'altra dona*. Senza Tempo. Mercat de les Flors. 2008
- *Coral romput*. A partir de poemes de Vicent Andrés Estellés. Dir. Joan Ollé. Festival Temporada Alta. 2007
- *Stalin* de Marc Dugain. Dir. Josep Maria Flotats. Teatre Tívoli. 2007
- *La cantant calva & la cantant calva al McDonalds* d'Eugene Ionesco i Lluïsa Cunillé. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2006
- *Soldados de Salamina* de Javier Cercas. Dir. Joan Ollé. Temporada Alta. 2007
- *La fam* de Joan Oliver. Dir. Pep Pla. TNC Sala Petita. 2006
- *El Malentès* de Camus. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2006
- *Mika i el paradís* de Francesc Cerrö. Dir. Ricard Salvat. CAER i Sala Muntaner. 2006
- *La magia dels Ki-Kids*. Dir. Àngel Llàcer. 2005
- *Tenim un problema*. Dir. Àngel Llàcer. Villarroel Teatre. 2005
- Disseny de vestuari per a la pel·lícula *La Silla* de Julio Walowicz. 2005
- *Celebració*. Dir. Josep Galindo. Teatre Romea. 2005
- *Flechas del ángel del olvido* de José Sanchis Sinisterra. Dir. Sanchis Sinisterra. Sala Beckett. 2004

- *Matar al Presidente*. Dir. Àngel Alonso. Teatre Condal. 2004
- *L'oncle Vània*. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2004
- *El Beso de la Mujer Araña*. Dir. Manel Dueso. Teatre Romea. 2004
- *El jardí inexistent*. Senza Tempo. Dir. Inés Boza. TNC Sala Tallers. 2004
- *L'illa dels esclaus*. Dir. Pep Plà. 2004
- *Sis personatges en busca d'autor*. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2004
- *Les Amargues llàgrimes de Petra von Kant*. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2003
- *Flor de Otoño*. Dir. Josep Costa. Artenbrut. 2003
- *Fedra*. Dir. Joan Ollé. Grec 2002
- *Víctor o els nens al poder* de Roger Vitrac. Dir. Joan Ollé. Teatre Lliure. 2002
- *Món Brossa*. Dir. Franco di Francescantonio. TNC Sala Petita. 2001
- *Ball trampa*. Dir. Carme Portaceli. Nou Tantarantana. Grec 2001
- *Cara de foc*. Dir. Carme Portaceli. Teatre Lliure. STI 2001
- *Ay Carmela* de Sanchis Sinisterra. Dir. A. Simón. Nou Tantarantana. 2000
- *Cartas de amor a Stalin* de Juan Mayorga. Dir. Sanchis Sinisterra. Sala Beckett. 2000
- *The Mass* de L. Bernstein. Dir. Joan Ollé. Festival de Peralada. 2000
- *Zahories*. Espectacle de dansa contemporània. Senza Tempo. 2000
- *El criat* de Robin Maugham. Dir. Mario Gas. Mercat de les Flors. 2000
- *Hamlet* de William Shakespeare. Dir. Lluís Homar. Grec 1999
- *L'edat de la paciència*. Dansa contemporània. Àngels Margarit-Cia. Mudances. TNC Sala Petita. 1999
- *La cita* de Lluïsa Cunillé. Dir. Xavier Albertí. Producció Grec 1999 i Festival d'Edimburg 1999
- *Tango* de Mzorek. Dir. Gabor Tompa. Producció Sitges Teatre Internacional i Teatre Lliure. 1999
- *Apocalipsi* de Lluïsa Cunillé. Dir. Joan Ollé. TNC. Sala Petita. 1998
- *Así que pasen cinco años* de F. García Lorca. Dir. Joan Ollé. Grec 1998

David Bofarull

Il·luminació

Molins de Rei, 1978. Dissenys d'il·luminació destacats:

- *Massa soroll per Shakespeare*. Dani Nel·lo/Carme Portaceli. Festival Shakespeare Mataró. Fei. 2010
- *A la Tierra*. Kimbala. Enric Monfort/Roger Julià. Auditori Segorbe. 2010
- *Lluny de Nuuk* de Pere Riera. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *A mi no em diguis amor* de Marta Buchaca. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *M de Mortal* de Carles Mallol. TNC Sala Tallers. Projecte T6. 2010
- *Aquí s'aprèn poca cosa*. Adaptació teatral de la novel·la *Jakob von Gunten*, de Robert Walser, de Toni Casares. Sala Beckett. 2009
- *Asufre*. Dir. Gemma Beltran. Cia. Dei Furbi. Teatre Tantarantana. 2009
- *Julia smells like teen spirit* de Jordi Casanovas. Dir. Jordi Casanovas. Teatre Lliure. Grec 2009

- *Stokölm* de John Osborne. Dir. Marc Martínez. Teatre Borràs. Grec 2009
- *Dublin Carol* de Connor McPherson. Dir. Manel Dueso. Sala Beckett. 2008
- *Les criades* de Jean Genet. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2008
- *La corte del Faraón*. Dir. Xavier Albertí. Sala Muntaner. 2008
- *Homes de Shakespeare*. Dir. Gemma Beltran. Cia. Dei Furbi. 2008
- *El dia del profeta* de Joan Brossa. Dir. Rosa Novell. TNC Sala Petita. 2008
- *Ruddigore o la nissaga maleïda* de Gilbert i Sullivan. Dir. Joan Maria Segura. Egos teatre. Versus teatre. 2007
- *Pensaments escrits al caure de les fulles*. Dir. Jordi Prat i Coll. Sala La Planeta, Espai Brossa. Temporada Alta. 2007
- *En cualquier otra parte* d'Àlex Mañas. Dir. Àlex Mañas. Biblioteca de Catalunya. Grec 2007
- *Leonce i Lena* de Georg Büchner. Dir. Pep Pla. Sala Muntaner. Cia. Q-Ars Teatre. Grec 2007
- *Una còpia* de Caryl Churchill. Dir. Jordi Prat i Coll. Teatre Lliure i Teatre Bartrina de Reus. 2007. Nominat a millor il·luminació als Premis Butaca.
- *Crónica sentimental de España* de Manuel Vázquez Montalbán. Dir. Xavier Albertí. Temporada Alta i Sala Muntaner. 2006
- *Merrily we roll along* de Stephen Sondheim. Dir. Daniel Anglès. El musical més petit. 2006
- *Anitta Split* de Josep Julien. Dir. Manel Dueso. Sala Villarroel. Grec 2006
- *El presoner de la segona avinguda* de Neil Simon. Dir. Manel Dueso. Sala Villarroel. 2005
- *El beso de la mujer araña* de Manel Puig. Dir. Manel Dueso. Teatre Romea. 2005
- *Off Broadway*. El musical més petit. Dir. Dani Anglès. Teatre Romea. 2005
- *Molt soroll per no res i Otel·lo* de William Shakespeare. Dir. Anna Lizaran, Ferran Madico. Versus Teatre. 2004
- *No son maneres de matar una dona*. Dir. Silvia Sanfeliu. Artenbrut. 2004
- *Eva Perón* de Copi. Dir. Jordi Prat i Coll. Teatre Lliure. 2004
- *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant*. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2003
- *Flor de otoño*. Dir. Josep Costa. Artenbrut. 2003
- *Mestres antics* de Thomas Bernhard. Dir. Xavier Albertí. Teatre Romea. 2003
- *JRS, de dotze anys d'Octavi Egea*. Dir. Manel Dueso. Teatre Romea. 2003
- *Follies*. Dramatúrgia i direcció de Josep Costa. Artenbrut teatre i Teatre Kaddish. 2003
- *Lluny* de Caryl Churchill. Dir. Jordi Prat i Coll. Sala Beckett. 2003
- *Gertrude Stein i una senyoreta de companyia* de Win Wells. Dir. Josep Costa. Artenbrut teatre i Teatre Kaddish. 2003. Nominat als premis Butaca al millor espectacle de petit format.
- *Jugant a Rodgers*. El musical més petit. Dir. Daniel Anglès. Versus Teatre. 2003. Nominat als premis Butaca al millor espectacle musical.
- *Adéu a Berlín*. Dir. Josep Costa. Teatre Kaddish i Artenbrut Teatre. 2001. Premi Butaca al millor espectacle musical.

Bárbara Granados

Música i so

Formada com a pianista en la clàssica i el jazz, ha combinat durant anys les activitats de concertista de piano i d'acompanyant de músics -de clàssica, de jazz i pop- amb la composició i els arranjaments. En els últims anys ha abandonat pràcticament els enregistraments, les gires i les seves intervencions en directe en espectacles teatrals per concentrar-se en la composició, producció i direcció musical d'espectacles. Ha escrit i produït música per a teatre, dansa, circ i cinema i, en els últims anys, també per a publicitat i televisió, al costat dels creadors i directors més prestigiosos d'Espanya.

Composició i producció musical de la música original dels muntatges teatrals següents:

- *Desvariacions*. Espectacle de producció pròpia amb músiques pròpies i clàssics del circ, interpretades per l'Orquestina Incombustible. estrenat al festival Boris Vian a Eus, França i a la carpa Ramblers a Barcelona. 2010
- *Ilíada* d'Alessandro Baricco. Dir. Tom Bentley-Fischer. Cia. Q-Ars Teatre. Biblioteca de Catalunya. Grec 2009
- *Anem a fer una musa*. Dir. Rafel Duran. Cia. Q-Ars Teatre. Espai Brossa. 2009
- *Benefactors* de Michael Frayn. Dir. Manel Dueso. Cia. Q-Ars Teatre. Sala Muntaner. Grec 2008
- *Un dia / Mirall trencat* de Mercé Rodoreda. Dir. Ricard Salvat. Teatre Borràs. 2008
- *Les criades* de Jean Genet. Dir. Manel Dueso. Sala Muntaner. 2008
- *Leonce i Lena* de Georg Büchner. Dir. Pep Pla. Sala Muntaner. Cia. Q-Ars Teatre. Grec 2007
- *El Mercader* de William Shakespeare. Dir. Pep Pla. Grec 2006

Més informació al web Estudi Bárbara Granados: www.estudibg.com

Mercè Aránega és... Mariagna

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona (1980). Estudis de Pantomima amb Pawel Rouba (1979). Estudis de Commedia dell'Arte amb Carlo Boso. Seleccionada per a la Trobada Internacional d'Avinyó. Becada per la Generalitat de Catalunya (1981-82). Estudis Mètode Stanislavsky amb Carlos Gandolfo (1981 i 1983). Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya 2010 per la seva interpretació a *Mort de dama*.

Teatre: *Madre Coraje y sus hijos* de Bertolt Brecht. Dir. Gerardo Vera. Centro Dramático Nacional. 2010; *Ilíada* d'Alessandro Baricco. Dir. Tom Bentley-Fisher. Biblioteca de Catalunya. Grec 2009; *Mort de dama* de Llorenç Villalonga. Dir. Rafel Duran. TNC Sala Petita. 2009; *El bordell* de Lluïsa Cunillé. Dir. Xavier Albertí. Teatre Lliure. 2008; *La plaça del Diamant* adaptació de J.M. Benet i Jornet de la novel·la de Mercè Rodoreda. Dir. Toni Casares. TNC Sala Gran. 2007; *La Cabra* d'Edward Albee. Dir. Josep M. Pou. Madrid. 2006; *Largo viaje hacia la noche* d'Eugene O'Neill. Dir. Àlex Rigola. Teatro de la Abadía, Madrid. 2006; *Yerma* de Federico García Lorca. Dir. Rafel Duran. Teatre Grec. 2005; *Teatre sense animals* de Jean-Michel Ribes. Dir. Sergi Belbel. Teatre Romea. 2004; *Àrea privada de caça* d'Enric Nolla. Dir. Rafel Duran. TNC Sala Tallers. 2003; *Geloses* d'Esther Vilar. Dir. Teresa Devant. 2002; *Bodas de sangre* de F. García Lorca. Dir. Ferran Madico. 2001/02; *Les variacions Goldberg* de George Tabori. Dir. Àlex Rigola. 2001; *Hurricane* d'Enric Nolla. Dir. Rafael Durán. 2000; *Cartas de amor a Stalin* de Juan Mayorga. Dir. José Sanchis Sinisterra. 2000; *El suïcida* de Nikolai Erdman. Dir. Magda Puyo. 1999; *Bernadetta xoc*. Dir. Magda Puyo. 1999; *Les Presidentes* de Werner Schwab. Dir. Carme Portaceli. 1998/99; *Periferia Koltès*. Textos de Bernard-Marie Koltès. Dir. Rafael Durán. 1998; *Ivanov* de Txèkhov. Dir. Gennadi Korotkov. 1997; *L'amant* de Harold Pinter. Dir. Pere Sagristà. Premi Margarida Xirgu. 1996; *E.R.* de Josep M. Benet i Jornet. Dir. Josep Montanyès. 1994; *Viatge a la felicitat*. Dir. Pere Planella. 1993; *La lluna de València* de Jaime Salom. Dir. Ricard Reguant. 1992; *Indian Summer* de Rodolf Sirera. Dir. Guillermo Heras. 1991; *Terra baixa* d'Àngel Guimerà. Dir. Fabià Puigcerver. 1990; *Por los pelos* de Paul Pörtner. Cia. Salvador Collado. 1989; *La primera de la classe* de Rodolf Sirera. Dir. Lurdes Barba. Teatre d'Horta (Barcelona). 1988; *Pels pèls* de Paul Pörtner. Dir. Pere Planella. 1987; *Pel davant i pel darrera* de Michael Frayn. Dir. Alexander Herold. 1985/1986; *Glups* de Dagoll Dagom. 1983/1985; *El Cafè de la Marina* de Josep M. de Sagarra. Dir. Juan-German Schroeder. 1983; *Els Beatles contra els Rolling Stones* de J. Mesalles i M. Casamayor. Dir. Jordi Mesalles. 1982; *Peer Gynt* de Henrik Ibsen. Dir. Francesc Nel·lo. 1982; *L'impromptu de Versailles* de Molière. Dir. Lluís Pasqual. 1981; *El gran teatro natural de Oklahoma* de Sanchis Sinisterra/Kafka. Dir. José Sanchis Sinisterra.

1981; *Un lloc entre els morts* de Maria Aurèlia Capmany. Dir. Josep Montanyès.
1980; *El mal de la juventud* de F. Bückner. Dir. Jordi Mesalles. 1980.

Cinema: *Beatriz/Barcelona* de Claudio Zulián (2004); *Anita no perd el tren* de Ventura Pons (2001); *El pianista* de Mario Gas (1997); *El perquè de tot plegat* de Ventura Pons (1994); *Rosita, please* de Ventura Pons (1993. Premi Nacional de Cinematografia de la Generalitat a la millor interpretació femenina); *Cucarachas* de Toni Mora (1992); *La prueba*, curt d'Enric Galceran (1989. Accèssit d'interpretació femenina al Festival Internacional de Cinema de Barcelona).

Televisió: *El cor de la ciutat*, *Estació d'enllaç*. Les Tv-movies de TV3: *Valèria*. Dir. Sílvia Quer (Premi FIPA d'Or a la millor interpretació femenina al Festival Internacional de Productes Audiovisuals de Biarritz); *Junts*. Dir. Mireia Ros; *La sucursal*. Dir. Jesús Font i *Dones i homes*. Dir. Antoni Verdaguer.

Maria Rodríguez Soto és... *Mariagneta*

Estudia interpretació a l'Institut de Teatre de Barcelona, on realitza els següents tallers: *Maria*, *Hedda*, *Júlia*, *Ofelia*. Dir. Manel Dueso. 2009; *Mesura per mesura* de William Shakespeare. Dir. Pere Planella. 2008/2009; *L'homenet lluminós* de Kristin Specht. Dir. Pep Pla. 2008; *Penthesilea*. De Heinrich von Kleist. Dir. Ricard Gàzquez. 2008; *Camí de Damasc* d'August Strindberg. Dir. Teresa Vilardell. 2007; *Zoraida o Isabella. Comedia dell'Arte*. Dir. Asun Planas. 2007. Ha completat la seva formació en diferents cursos i tallers (Col·legi del Teatre, Escola Timbal, Conservatori Superior de música del Liceu, etc.).

La seva encara breu carrera al teatre inclou els treballs següents: *La gavina* de Txèkhov. Versió de Martin Crimp. Dir. David Selvas. CAER-Bitò Produccions. La Villarroel. Grec 2010; *La marca preferida de las hermanas Clausman* de Victòria Szpunberg. Dir. Glòria Balañà. Teatre Tantatantana. 2010; *Mathilde* de Veronique Olmi. Dir. Gerard Iravedra. 2010; *El día antes de la Flor*. Direcció i dramaturgia de Pablo Rosal. Assaig obert. 2009; *La Festa*. Direcció i dramaturgia de Jordi Prat i Coll. Casino de Girona. Temporada Alta 2009; *Vides privades* de Noel Coward. Versió i direcció de Jordi Prat i Coll. Sala La Planeta. Temporada Alta 2008; Recital poètic de l'autor polonès Herbert. Organitzat per l'Institut del Teatre de Barcelona, UB i el Consolat polonès. Aula Magna de la UB. 2008; *Un quart de quatre de la matinada*. Dramaturgia i direcció de Marc Artigau i Queralt. Institut del Teatre. 2006

També ha intervingut al curt *Las niñas tontas no juegan solas*, dirigit per Toni Carrizosa i produït per l'ESCAC.

Ernest Villegas

és... Silvestre

Estudis d'Art Dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona (3 anys).

Des de 1999 és membre de la Cia. Petit Teatre de Laboratori (Balenyà-BCN).

Tallers acadèmics: *Eduard II* de Bertolt Brecht. Dir. Mercè Lleixà; *Maria Estuardo* de Emilio Hernández. Dir. Mercè Lleixà; *Aquell foll d'en Jourdain* de Mikhail Bulgàkov. Dir. Mercè Lleixà; *Ascenció i Descenció a la ciutat de Mahagony* de Bertolt Brecht. Dir. David Plana; *El somni d'una nit d'estiu* de William Shakespeare. Dir. Ferran Audí; *La gavina* de Txèkhov. Dir. Ferran Audí; *Pericles* de William Shakespeare. Dir. Ferran Audí.

Teatre: *Coses que dèiem avui* de Neil LaBute. Dir. Julio Manrique. Sala Beckett. Grec 2010; *El casament d'en Terregada* de Juli Vallmitjana. Dir. Joan Castells. TNC Sala Petita. 2009; *L'inspector* de Nikolai Gógol. Dir. Sergi Belbel. TNC Sala Gran. 2009; *Jugar amb un tigre* de Doris Lessing. Dir. Carlota Subirós. Teatre Lliure. 2008; *La plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda. Dir. Toni Casares. TNC Sala Gran. 2007; *European house. Pròleg sense paraules per a Hamlet de Shakespeare*. Dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure; *Otel·lo* de Shakespeare. Dir. Carlota Subirós. Teatre Lliure; *Ricardo III* de Shakespeare. Dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure; *Santa Joana dels escorxadors* de Brecht. Dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure; *La nit àrab* de Roland Schimmelpennig. Dir. Toni Casares. Sala Beckett; *Magnus* de Jordi Teixidor. Dir. Oriol Broggi. Sala Beckett; *El somni d'una nit d'estiu* de Shakespeare. Dir. Pitus Fernández. Cia. Rafel Oliver Produccions. Espectacle en català i castellà. Gira per Espanya; *Nit de reis* de William Shakespeare. Dir. Pitus Fernández. Cia. Rafel Oliver Produccions. Espectacle en català i castellà. Gira per Espanya; *Gent de mal viure o algunes narracions de Pere Calders*. Dir. Pep Tines i Cacu Prat. Cia. Teatre Essela; *Contes de la vila d'R* de Miquel Martí i Pol. Dir. Pep Tines i Cacu Prat. Cia. Teatre Essela; *Poema de Nadal* de Josep Maria de Sagarra. Dir. Raimon Molins; *Nits de Serrallonga* de Marc Argelet. Cia. Agraïts d'aguantar-nos. Espectacle itinerant al Monestir de Sant Pere de Casserres; *Meritissimus* de Montse Albás. Dir. Montse Albás. (espectacle sobre Verdaguer).

Televisió: *Mar de fons*, *Mirall trencat*, *El cor de la ciutat*.

Cinema: *Omar Martinez*. TV-movie. Dir. Pau Martínez; *Nines russes*. Dir. Pau Freixes. Llargmetratge. I els curts: *La conjectura*. Dir. Xevi Vila; *Llarga vida* d'Esteve Miralles. Dir. Rosa Pons; *La última voluntad*. Dir. Xevi Vila; *El provador de coses*. Dir. Oriol Ferrer.

Xavier Ruano
és... Segimon

Llorenç González
és... Noi Labast

Miquel Bonet
és... Pere Malest

Dones i homes del poble

Sira Andreu

Tomàs Culleré

Maribel Martínez

Sergi Misas

Conxita Sesé

Roser Vilajosana

Misteri de dolor
Adrià Gual
Sala Petita

Sala Petita

Del 1 d'octubre al 14 de novembre de 2010

Espectacle recomanat a partir de 14 anys

Durada:

1 h 30 minuts

(espectacle sense entreacte)

Horaris:

Dimecres, 16.30 i 20 h; dijous 17 h; divendres, 20 h;
dissabte, 17 h i 21.30 h; diumenge, 18 h.

Preus:

10-26 €

Col·loqui:

divendres 15 d'octubre

Més informació a:

www.tnc.cat

[www.tnc.cat/facebook](https://www.facebook.com/tnc.cat)

[www.tnc.cat/youtube](https://www.youtube.com/tnc.cat)

[www.tnc.cat/twitter](https://twitter.com/tnc.cat)

www.tnc.cat/issuu

Informació pràctica www.tnc.cat

Venda d'entrades i abonaments

Tel·Entrada

- www.telentrada.com
- 902 10 12 12
- Xarxa d'oficines de Caixa de Catalunya de dilluns a divendres de 8 a 14.30 h
- Caixer del vestíbul principal. Recollida d'entrades

Taquilles del TNC

Plaça de les Arts, 1 (Barcelona)

933 065 720

De dimecres a divendres, de 15 a 20 h

Dissabtes de 15 a 21.30 h

Diumenges, de 15 a 18 h

Horaris especials per a les funcions de matí.

L'hora abans de l'inici de les representacions, venda i recollida d'entrades exclusivament per a la funció d'aquell dia. Venda subjecta a disponibilitat.

Tiquet Rambles

Palau de la Virreina

La Rambla, 99 (Barcelona)

De dilluns a diumenge de 10 a 20.30 h

Abonaments

- www.telentrada.com
 - 902 10 12 12 (Tel·Entrada)
 - 933 065 720 (TNC)
 - Taquilles del TNC
 - Atenció a l'abonat: 933 065 707
- abonat@tnc.cat www.tnc.cat/abonat

Grups: 933 065 707 grups@tnc.cat

Servei educatiu:

933 065 740 serveieducatiu@tnc.cat

Empreses: 933 065 755 empresa@tnc.cat

Apropa Cultura: 933 065 740

apropacultura@tnc.cat

www.apropacultura.cat

Accessibilitat. A totes les sales del TNC hi ha espais reservats per a persones que utilitzen cadira de rodes. Per tal de garantir una atenció adequada a les seves necessitats, és recomanable trucar al 933 06 57 20. Els vehicles que transporten minusvàlids tenen reservades places d'aparcament al carrer Padilla. Web accessible. Funcions amb audiodescripció.

Restaurant del TNC

Gestionat per Singularis:

Restaurant

Obert de dimecres a dissabte, amb dos espais:

- Restaurant per sopar i prendre una copa en finalitzar les funcions.

També amb menú d'entreacte.

- Espai per a dinars i sopars per a grups (amb reserva prèvia).

Cafeteria del vestíbul principal

Oberta des d'una hora abans de l'inici de la funció fins a l'últim entreacte.

Bar del vestíbul de la Sala Tallers

Obert des d'una hora abans de les representacions.

La Terrassa del Teatre

Durant els mesos d'estiu, el Restaurant baixa al peristil per gaudir del bon temps a l'aire lliure.

Informació i reserves: 933 065 729

restaurant@tnc.cat www.tnc.cat/restaurant

Llibreria del TNC Proa Espais

Oberta des d'una hora abans de les representacions fins després de l'entreacte (excepte en les funcions matinals i escolars)

933 065 700 (ext. 243)

llibreria@tnc.cat www.tnc.cat/llibreria

Visites guiades

Dimarts i dijous de 10 a 13 h, cada hora.

Preu: majors 18 anys, 5€; menors 18 anys, 3€

Grups reduïts (de 15 a 35 persones)

Reserves: 933 065 749 visites@tnc.cat

Videoteca

Compta amb el fons audiovisual del Centre Dramàtic de la Generalitat, de la Companyia Flotats i del TNC.

Reserves: videoteca@tnc.cat

Com arribar al TNC

Autobús. **Línies 6, 7, 10, 56, 62, 92 i B21**

Nit Bus: N0, N3, N7 i N9

Metro. **Línia 1 (Glòries i Marina)**

Línia 2 (Monumental)

Tramvia.T4 (Auditori Teatre Nacional)

T5 (Glòries)

Bicing. Meridiana/Padilla i Padilla/Ribes

Taxi. Padilla/Meridiana i Sancho

d'Àvila/Meridiana

Renfe. Clot i Arc de Triomf

Autocar. Estació del Nord

Pàrquing. Carrer Padilla (preu especial) amb accés directe al TNC.

Accés a la Sala Tallers

L'accés a la Sala Tallers i a les taquilles d'aquesta sala és pel carrer Padilla, cantonada carrer Ribes.

Patrocinadors

Protectors

Benefactors

Col·laboradors

